

Звісно, постановка запитань завжди була й є однією з найважливіших функцій вчителя. Традиційно вчителі використовували запитання для того, щоб оцінити засвоєння учнями поданого матеріалу. Однак використання запитань може виконувати і багато інших функцій, наприклад, зацікавити учня або надати допомогу у навчанні, привернувши його увагу до прогалин у знаннях чи слабого місця у міркуваннях, підбадьорити його, надаючи можливість оригінальної відповіді на цікаве запитання.

Борищук В. В., здобувач 2-го курсу СО «Бакалавр»,
факультету прикладних і інформаційних технологій
спеціальності «Журналістика»,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ

Сучасний світ потерпає від різноманітних маніпуляцій, яким складно протистояти. Маніпуляція – це поведінка або висловлення, адресоване вам, мета якого від вас прихована. Тобто це певна дія, якою намагаються переконати в чомусь співрозмовника, викликати в нього якусь реакцію, але водночас обійти всі його раціональні захисти та отримати вигоду. Тоді як розпізнати маніпуляцію і не піддатися їй?

Насамперед треба розвивати критичне мислення, адже це необхідна навичка і життєво важливий ресурс сучасної людини, які дають змогу не потонути в інформаційній лавині, не піддатися маніпуляціям, допомагають приймати зважені рішення та відстоювати їх.

Щоб зберегти здатність мозку критично мислити, не потрапляючи в тенета маніпуляційних впливів, необхідно:

1) дотримуватися інформаційної гігієни. Інформаційна гігієна – чистота свідомості, тому потрібно намагатися вберегти себе від зайвої, непотрібної інформації. Не вірити всьому, що вам кажуть і навіть показують у ЗМІ. Отримавши інформацію, критично зважити її і визначити для себе, що в ній справді варте довіри, а що слід поставити під сумнів;

2) читати не лише новини, а й аналітику. Новини дають вам відірвані від контексту факти й події, а аналітика їх пов'язує в систему, виявляє причини й можливі наслідки подій, показує їх у динаміці;

3) спілкуватися офлайн. Живе спілкування – це теж тренування критичного мислення. Коли ми спілкуємося наживо, мозок зчитує цю інформацію та обробляє її, складаючи всі сигнали в одну картину. А це і є та функція мозку, яку ми втрачаємо в інформаційному хаосі;

4) читати художню літературу. Постійний потік новин хаотичний і безсистемний, ми в ньому губимося і втрачаємо здатність аналізувати інформацію, що надходить. Натомість хороша художня книжка – це тривалий і цікавий сюжет, завдяки чому наш мозок отримує цілісну, логічну картинку. Так він відпочиває від стресу і знову вчиться мислити критично.

Отже, існує чимало способів та методів для того, щоб зберегти здатність нашого мозку критично мислити, адже наразі це є дуже важливо, аби не потонути в інформаційному вихорі фактів, подій та явищ, які ми отримуємо звідусіль. Постійна підтримка та розвиток нашого критичного мислення буде для нас перевагою перед різними маніпуляторами, які впливають на людську свідомість та формують необхідний світогляд для суспільства.

Гетманець І. М., здобувач вищої освіти,
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна.

Науковий керівник – **Мойсеєнко Н. Г.**, канд. філол. наук, доц.,
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОБЛЕМАТИКА ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

В останні два десятиліття розвиток нових інформаційних технологій привніс серйозні зміни у функціонування усіх сфер життя нашого суспільства. Зріс ритм життя людини, значно прискорився процес його взаємодії з навколишнім світом. Однак консерватизм освітньої системи впливає на те, що згадані зміни протікають досить повільно, що призводить до десинхронізації з ритмом сучасного життя. Освітні організації, особливо державні, продовжують дотримуватися традиційної моделі, реалізуючи переважно очні форми навчання.

На жаль, ця тема недостатньо розвинена в Україні та увійшла в активну фазу розвитку лише через COVID-19. Цій темі присвячені статті таких авторів: О. М. Спіріна, Ю. В. Тріуса, Є. В. Желнової, А. С. Бурмістрова, Н. М. Болюбаша, В. П. Демкіна, В. Ю. Гнезділова, М. С. Нікітіної, Г. А. Чередніченко, І. П. Воротникової, О. О. Рафальської.